

Livelihood Improvement through Generation and Ownership of Forest Information by Local People in Products and Services Markets

ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ

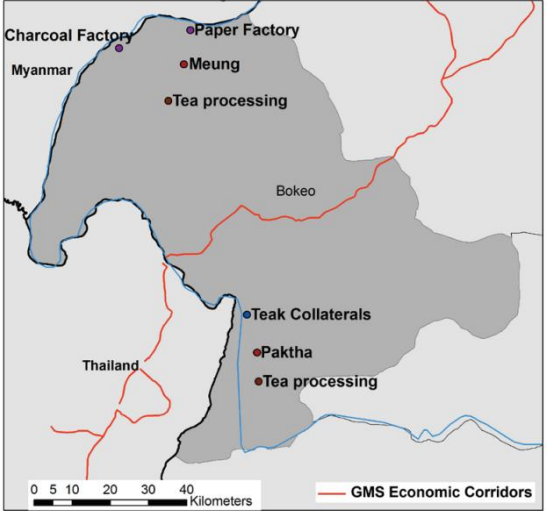
ສວນປູກໄມ້ສັກຂອງຜູ້ປະກອບການຂະໜາດນ້ອຍ (Smallholder teak plantations) ໄດ້ເລີ່ມສ້າງ ໃນອັດຕາທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ ຢູ່ທຸກໆພາກເໜືອ ຂອງ ສປປ ລາວ ຕັ້ງແຕ່ປີ 1980 ເປັນຕົ້ນມາ. ລາຍຮັບຈາກໄມ້ສັກ ເທົ່າກັບ 50% ຂອງ ລາຍໄດ້ປະຈຳປີ ທີ່ເປັນເງິນສົດ ຂອງຊາວກະສິກອນ ທີ່ເປັນຜູ້ປະກອບການ ຂະໜາດນ້ອຍ ເຖິງແມ່ນວ່າ ໄມ້ສັກຈະຕ້ອງມີອາຍຸຫຼາຍກວ່າ 20 ປີ ຈຶ່ງ ຈະມີ ຂະໜາດທີ່ເໝາະສົມ ສາມາດຂາຍເປັນສິນຄ້າໄດ້ກໍຕາມ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຕົ້ນໄມ້ສັກ ມັກຈະຖືກຂຸດຄົ້ນກ່ອນທີ່ຈະມີມູນຄ່າ ໄດ້ເຕັມລາຄາ, ເຊິ່ງສາເຫດ ສ່ວນໃຫຍ່ ແມ່ນເຈົ້າຂອງສວນປູກໄມ້ສັກ ຕ້ອງການເງິນສົດ ໃນທັນທີ. ເນື່ອງ ຈາກວ່າ ໄມ້ສັກແມ່ນຊັບພະຍາກອນ ໂດຍທຳມະຊາດທີ່ໃຊ້ເວລາຍາວນານ, ສະນັ້ນ ສວນປູກໄມ້ສັກ ມັກຖືກນຳໃຊ້ເປັນຊັບສິນສຳຮອງ, ແລະ ເກືອບວ່າ ເປັນປົກກະຕິທີ່ຕົ້ນໄມ້ສັກ ຈະຖືກຂຸດຄົ້ນ ຂາຍອອກກ່ອນເວລາອັນຄວນ ໂດຍ ບໍ່ໄດ້ພິຈາລະນາໃນການຮັກສາປ່າປູກໄວ້ ຫຼື ກາລະໂອກາດຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຕະຫລາດຢ່າງແທ້ຈິງ. ຜູ້ປະກອບການຂະໜາດນ້ອຍ ຕ້ອງລົງທຶນປະມານ 1,500 ໂດລາສະຫະລັດ ຕໍ່ເຮັກຕາ ແລະ ຍັງຕ້ອງຈ່າຍດອກເບ້ຍ ເພື່ອສ້າງ ສວນປູກໄມ້ສັກໃຫ້ສຳເລັດ. ການວິເຄາະເບື້ອງຕົ້ນ ໃນການເພີ່ມມູນຄ່າຂອງ ການປູກໄມ້ສັກ ແມ່ນຢູ່ໃນລະຫວ່າງອາຍຸ 12 ຫາ 25 ປີ ໃນຂອບເຂດທີ່ເພີ່ມ ຂຶ້ນ ລະຫວ່າງ 20-25% ຕໍ່ປີ, ຊຶ່ງເທົ່າກັບ ຫຼື ຫຼາຍກວ່າອັດຕາດອກເບ້ຍເງິນກູ ຂອງລະບົບການເງິນຈຸລະພາກ ທີ່ເທົ່າກັບ 15-25% ຕໍ່ປີເຊັ່ນດຽວກັນ.

ເນື່ອງຈາກວ່າ ສວນປູກໄມ້ສັກເປັນແຫຼ່ງເສີມລາຍໄດ້ ຜູ້ປະກອບການຂະ ໜ າດນ້ອຍ ລົງທຶນບໍ່ຫລາຍ ໃນການປັບປຸງສວນປູກໄມ້ສັກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ໂດຍ ສ່ວນໃຫຍ່, ໄມ້ສັກແມ່ນຂາຍເປັນຕົ້ນ, ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີການວັດແທກບໍລິມາດ ຂອງໄມ້ຕາມມູນຄ່າທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫຼື ມີການຕີລາຄາຄຸນນະພາບ ຂອງໄມ້ ເຫຼົ່ານັ້ນ. ການເພີ່ມມູນຄ່າໂດຍຜຸນການຂຸດຄົ້ນ, ການຈັດປະເພດໄມ້ ທອນ ແລະ ການຄັດເລືອກໄມ້ທອນຢູ່ຂາງທາງ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ເຮັດຢູ່ໃນຂັ້ນຂອງ ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການຂະໜາດນ້ອຍແຕ່ຢ່າງໃດ. ຜົນປະໂຫຍ ດທາງການເງິນອັນມະຫາສານ ໄດ້ສູນເສຍໄປຍ້ອນວິທີການໄລ ຍະສິ້ນໆ ດັ່ງກ່າວນີ້, ເຊິ່ງເປັນບັນຫາປົກກະຕິ ທີ່ພົບເຫັນໃນການດຳເນີນການຂອງຜູ້ ປະກອບການຂະໜາດນ້ອຍ ຢູ່ທົ່ວທະວີບອາຊີ. ການຂາດເຫັກໂນໂລຊີທີ່ເໝາ າະສົມໃນການຂຸດຄົ້ນ ເຮັດໃຫ້ທີ່ຕັ້ງສວນປູກສ່ວນໃຫຍ່ ຕ້ອງຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບແຄມ ທາງ ແລະ ແມ່ນ້ຳ, ເພື່ອສະດວກໃນການຂົນສົ່ງ, ແຕກການຄອບຄອງສະຖານ ທີ່ແບບນີ້ ມີມູນຄ່າເສຍໂອກາດສູງ. ໃນເວລາດຽວກັນ, ເຂດທີ່ມີທາແຮງສຳລັບ ໄມ້ສັກສູງຊ້ຳພັດບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ເພາະຢູ່ທາງໂກສອກ ຫຼືກເຊິ່ງຍາກຕໍ່ການເຂົ້າ ເຖິງ. ການນຳໃຊ້

ຢູ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ, ໂຄງການພໍອິນໂຟ (ForInfo) ໄດ້ສຸມໃສ່ລະບົບການໃຫ້ຜົນ ຕອບແທນທາງທຸລະກິດທີ່ເປັນໄປຕາມທຳມະຊາດ ໃນການປູກໄມ້ສັກ ເພື່ອ ປະກອບສ່ວນເຮັດໃຫ້ລະບົບການດຳລົງຊີວິດຂອງຊຸມຊົນດີຂຶ້ນ ບົນພື້ນຖານ ຫຼັກການຄຸ້ມຄອງປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ.

ວິທີການ

ໂຄງການພໍອິນໂຟ ແມ່ນຂະບວນການສົ່ງເສີມໃນການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງສວນປູກໄມ້ສັກ ໃຫ້ເກີດຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ໂດຍການ ສະໜັບສະໜູນການລົງທະບຽນສວນປູກ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ປະກອບການຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ເຊື່ອມໂຍງເຂົາເຈົ້າ ເຂົ້າກັບລະບົບການເງິນຈຸ ລະພາກ. ຜົນໄດ້ຮັບຂອງແຜນງານປູກໄມ້ສັກ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການ The Fund Trust (TFT) ທີ່ແຂວງຫຼວງ ພະບາງ (LPTP) ແມ່ນເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ການສົ່ງເສີມວຽກງານດັ່ງກ່າວ ຢູ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ. TFT ໂດຍການຮ່ວມມືກັບພະແນກກະສິ ກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າ ໃບຢັ້ງຢືນການຄຸ້ມຄອງສວນປູກໄມ້ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ຜູ້ປະກອບການຂະໜາດ ນ້ອຍ ມີສິດໃນການຄອບຄອງນ້ຳໃຊ້ທີ່ດິນທີ່ຈະແຈ້ງຂຶ້ນ ແລະ ອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າປູກໄມ້ສັກ ໃນຂອບເຂດທີ່ໄດ້ກຳນົດໃຫ້ ເປັນ ເວລາເຖິງ 30 ປີ. ນອກຈາກນັ້ນ, ກໍໄດ້ເກັບກຳການຢັ້ງຢືນມູນຄ່າຂອງໄມ້ ທີ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເປັນຫຼັກຄຳປະກັນການກູ້ຢືມເງິນຈາກລະບົບ ການເງິນຈຸລະພາກ ທີ່ສະມາຄົມສິນເຊື້ອ ແລະ ຝາກເງິນປະຫຍັດຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ສະໜອງໃຫ້ຫຼາຍກວ່າ 20 ກໍລະນີ.

Map of Project Location

ສະຖານທີ່ ຂອງໂຄງການ:
ເມືອງປາກທາ, ແຂວງບໍ່ແກ້ວ, ສປປ ລາວ

ໄລຍະເວລາຂອງໂຄງການ:
3 ປີ (ຈຳນວນ 2011 – ທັນວາ 2014)

ຄູ່ຮ່ວມງານ:
ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ

Contact

Fabian Noeske

ForInfo Technical Advisor,

P.O. Box 1111, Kasetsart Post Office, Phahonyothin Rd. Bangkok 10903, Thailand

ForInfo@recoftc.org

Tel: 66-2-940-5700
Fax: 66-2-561-4880 or 66-2-562-0960

About RECOFTC

RECOFTC – The Center for People and Forests is an international organization with a vision of local communities actively managing forests in Asia and the Pacific to ensure optimal social, economic, and environmental benefits. Headquartered in Bangkok, Thailand, RECOFTC works throughout Asia and the Pacific. Learn more at RECOFTC.org.

ການຕີລາຄາຄຸນຄ່າໄມ້ຍືນຕົ້ນ ລວມມີການຕີລາຄາຄຸນນະພາບຂອງສະຖານທີ່ ຕາມຄວາມສຳພັນ ລະຫວ່າງອາຍຸ ແລະ ລວງສູງຂອງຕົ້ນໄມ້ ທີ່ໄດ້ຮັບການພັດທະນາຢູ່ປະເທດໄທ; ຂະໜາດຂອງໜ້າຕ້າງ; ແລະ ການກະຈາຍຄວາມສູງ ກັບການປະເມີນບໍລິມາດໄມ້ທາງເສດຖະກິດ ຕໍ່ມາ. ການຕີລາຄາຄຸນຄ່າທາງການເງິນ ແມ່ນເປັນຜົນມາຈາກການພິຈາລະນາຄຸນຄ່າການຂຸດຄົ້ນໄມ້ ທີ່ສຳພັນກັບໄລຍະທາງ ລະຫວ່າງສະຖານທີ່ຕັດໄມ້ຫຼາຍແຄມທາງ ແລະ ອັດຕາສ່ວນ ຂອງບໍລິມາດຕໍ່ໜ່ວຍ. ຜົນການຄົ້ນຄວ້າທົດລອງໃນເບື້ອງຕົ້ນຂອງໂຄງການພິອິນໂຟ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຖ້າຫາກຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຂຸດຄົ້ນໄມ້ທີ່ສົ່ງຮອດແຄມທາງ ລວມມີຄຸນຄ່າໄມ້ຍືນຕົ້ນ, ການຕັດຢອນໄມ້ຂະໜາດນ້ອຍທີ່ຕັດສາງອອກ (ທີ່ມີໜ້າຕ້າງພຽງເອິກ (DBH) ຕໍ່າກວ່າ 12 ຊັງຕີແມັດ) ທີ່ບໍ່ໃຫ້ຜົນຕອບແທນຄຸ້ມຄ່າທາງເສດຖະກິດ ສຳລັບປະເພດໄມ້ທີ່ມີໜ້າຕ້າງຂະໜາດນ້ອຍ. ດັ່ງນັ້ນ, ເທັກໂນໂລຊີໃນການຂຸດຄົ້ນ ບັດຈຸບັນພວມຢູ່ໃນໄລຍະທົດສອບ ເພື່ອບັບປຸງປະ ສິດທິພາບ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຂຸດຄົ້ນ. ຜົນໄດ້ຮັບເບື້ອງຕົ້ນ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ການບັບປຸງປະສິດທິພາບການຂຸດຄົ້ນ ຈະມີຄວາມສຳຄັນທີ່ສຸດໃນການເພີ່ມຄຸນຄ່າຂອງຫຼັກຄ່າປະກັນໄດຍສະເພາະ ຕົ້ນໄມ້ຂະໜາດນ້ອຍ. ການຄົ້ນພົບໃນເບື້ອງຕົ້ນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມູນຄ່າທີ່ເປັນຫຼັກຄ່າປະກັນສຳລັບໄມ້ທີ່ຕັດສາງອອກຫຼັງທຳອິດ ແມ່ນຢູ່ລະຫວ່າງ 1,000 ໂດລາສະຫະລັດ ສຳລັບສວນປູກ ທີ່ມີຄຸນນະພາບຕ່ຳ ຢູ່ຫ່າງໄກຈາກຫົນທາງ (ໄລຍະຫ່າງ 2 ກິໂລແມັດຂຶ້ນໄປ) ຫາ 2,500 ໂດລາສະຫະລັດ ສຳລັບສວນປູກ ທີ່ມີຄຸນນະພາບສູງ ທີ່ຢູ່ໃກ້ກັບແຄມທາງ.

ການເຂົ້າໄປໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອໃນການທົດລອງຄັ້ງທຳອິດຢູ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ເປັນຜົນເຮັດໃຫ້ໄດ້ສິດທິໃນການຄຸ້ມຄອງໄມ້ສັກ ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ, ແລະ ຈະແຈ້ງກວ່າເກົ່າ ໂດຍຜ່ານການນຳສະ ເໜີໃບຢັ້ງຢືນ ການຄຸ້ມຄອງສວນປູກໄມ້ສັກ. ໃນນີ້ ລວມມີການຕີລາຄາຄຸນຄ່າໄມ້ທ່ອນທີ່ມີ, ເຊິ່ງສາມາດນຳໃຊ້ ເປັນຫຼັກຄ່າປະກັນ ໃນການກູ້ຢືມເງິນ ກັບລະບົບການເງິນຈຸລະພາກຂອງທ້ອງຖິ່ນ. ໄລຍະເບື້ອງຕົ້ນຂອງໂຄງການ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການສະໜອງທຶນໃນລະບົບການເງິນຈຸລະພາກ ມີຄວາມທຳທາງ, ໂດຍສະເພາະ ໄລຍະເລີ່ມນຳໃຊ້, ເມື່ອຊາວສວນ ແລະ ສະຖາບັນ ການຈັດຕັ້ງຕ່າງໆ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບຮູ້ທັງໝົດກ່ຽວກັບຄຸນຄ່າຂອງໃບຢັ້ງຢືນຕົ້ນໄມ້ ແລະ ສວນປູກ.

ໂຄງການພິອິນໂຟ ພະຍາຍາມທີ່ຈະສ້າງເງວທິລະດັບພາກພື້ນຂຶ້ນເປັນເທື່ອທຳອິດ ໂດຍການລວມເອົາ ບັນດາໂຄງການຕ່າງໆເຊິ່ງມາມີສ່ວນຮ່ວມ ເພື່ອມາແກ້ໄຂບັນຫາດັ່ງກ່າວຢູ່ໃນເຂດລຸ່ມແມ່ນ້ຳ ເຊັ່ນ ທະນາຄານຕົ້ນໄມ້ (Tree Bank) ແລະ ເຄືອຂ່າຍຊຸມຊົນ ອິນປາງ (Inpang Community Network) ຂອງປະເທດໄທ.

ເສັ້ນທຽບຖານ	ເປົ້າໝາຍ
<p>ຍັງບໍ່ມີຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຂອບເຂດ, ຈຳນວນຕົ້ນໄມ້ສັກ ແລະ ສະຖານທີ່ສວນປູກໄມ້ສັກ ຢູ່ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ</p>	<p>ເຈົ້າຂອງສວນປູກໄມ້ສັກຂະໜາດນ້ອຍ ຢ່າງນ້ອຍ 50 ລາຍຈະໄດ້ຮັບການຈັດທະບຽນ ແລະ ຈັດເຂົ້າຢູ່ໃນຖານຂໍ້ມູນ ໃນເດືອນ 12/2014</p>
<p>ໄມ້ສັກສ່ວນໃຫຍ່ ຈະຂາຍເປັນຕົ້ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ມີ ການປະເມີນທາງດ້ານບໍລິມາດ ແລະ ຄຸນນະພາບ</p>	<p>ຈະຂາຍໄມ້ທ່ອນ ຈາກສວນປູກທີ່ມີໃບຢັ້ງຢືນການຄຸ້ມຄອງຕາມບໍລິມາດ ແລະ ຄຸນນະ ພາບໃນເດືອນ 12/2014</p>
<p>ບໍ່ສາມາດຂົນສົ່ງໄມ້ທ່ອນຂະໜາດນ້ອຍ ໄປສະ ໜາມໄມ້ໃກ້ກັບແຄມທາງໄດ້ ເພາະບໍ່ມີການທົດ ແທນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້</p>	<p>ໄດ້ທົດລອງລະບົບການຂຸດຄົ້ນໄມ້ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ (ນຳໃຊ້ລໍລາກ (sulkies) ແລະ ຈະນຳໃຊ້ຢ່າງນ້ອຍ 20 ກໍລະນີໃນເດືອນ 12/2014</p>
<p>ມີແຕ່ສະມາຄົມສິນເຊື້ອ ແລະ ຝາກເງິນປະຫຍັດ ຂອງແຂວງຫຼວງພະບາງ ທີ່ຮັບເອົາ (20 ກໍລະນີ)ເປັນຫຼັກຄ່າປະກັນການກູ້ຢືມເງິນ</p>	<p>ສະຖາບັນການເງິນຈຸລະພາກ ອື່ນໆ ຈະອອກເງິນກູ້ໃຫ້ ຢ່າງນ້ອຍ 10 ລາຍ ໃນວົງເງິນ ຕ່ຳສຸດ 5,000 ໂດລາສະຫະລັດ ຢູ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ໃນເດືອນ 12/2014</p>

ຜົນໄດ້ຮັບ ຂອງໂຄງການ

1. ສະໜອງໃບຢັ້ງຢືນການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ຮັບຮູ້ຫຼັກຄ້າປະກັນໃນການກູ້ຢືມເງິນ ວ່າເປັນໜີ້ທີ່ຈະຕ້ອງສົ່ງ ຈາກສະຖາບັນການເງິນ ໃຫ້ແກ່ເຈົ້າຂອງສວນບູກໄມ້ສັກຂະໜາດນ້ອຍ.
2. ອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃນໄລຍະເບື້ອງຕົ້ນ ໃນການໃຫ້ໄດ້ໃບຕາດິນ ເພື່ອໃຫ້ຊາວສວນ ມີສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຊົ່ວຄາວນັ້ນ.
3. ເພີ່ມເວລາຂອງຮອບວຽນປ່າບູກ ໂດຍຜ່ານກົນໄກຫຼັກຄ້າປະກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຈຳນວນໄມ້ສັກ ທີ່ຂຸດຄົ້ນກ່ອນເວລາອັນຄວນ ໃຫ້ມີໜ້ອຍທີສຸດ.
4. ເພີ່ມປະສິດທິພາບໃນການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການຂົນສົ່ງ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ໂດຍສະເພາະ ໄມ້ ທີ່ມີໜ້າຕ້າງຂະໜາດນ້ອຍ.
5. ບັບປຸງຖານະໃນການເຈລະຈາຕໍ່ລອງ ຂອງຜູ້ປະກອບການໄມ້ສັກຂະໜາດນ້ອຍ ກັບໂຮງເລືອຍ ໂດຍການນຳໃຊ້ການວັດແທກບໍລິມາດໄມ້ທ່ອນ ແລະ ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບກົດລະບຽບ ໃນການຄັດເລືອກ ແລະ ຈັດປະເພດໄມ້ທ່ອນ.

ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບໃບຢັ້ງຢືນສວນບູກໄມ້ສັກ ຄົນທ່າອິດ ຂອງໂຄງການພ່ອນໄພ ຢູ່ບ້ານຫ້ວຍທອງ

ພະນັກງານ ຂອງພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ແລະ ພະນັກງານຂອງຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ໃນການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການຕີລາຄາໄມ້ຢືນຕົ້ນ

ສຳລັບການຂາຍ: ທ່ອນໄມ້ສັກທີ່ວົງທະບຽນ ຢູ່ແຄມທາງ

ຜົນສຳເລັດ ແລະ ຜົນກະທົບ ຂອງໂຄງການ

ໂຄງການພ່ອນໄພ ໄດ້ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານປ່າໄມ້ ໃນການວົງສຳຫຼວດພື້ນທີ່ການຂຶ້ນທະບຽນສວນບູກ; ການສຳຫລວດປ່າໄມ້, ການກະກຽມ ແລະ ການອອກໃບຢັ້ງຢືນສວນບູກ ແລະ ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງ ມື້ຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ລະບົບການຈັບຕຳແໜ່ງ (GPS) ແລະ ຊອບແວ ໃນການສ້າງແຜນທີ່. ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມໃນການບັນທຶກ ແລະ ການຈັດຕັ້ງກ່ຽວກັບການຢັ້ງຢືນສວນບູກ ເຂົ້າໃນຖານຂໍ້ມູນ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ໂຮງເລືອຍ ແລະ ພັກຄ້າໄມ້ສາມາດເຂົ້າເຖິງ ຕະລາດໄດ້ຫລາຍຂຶ້ນ ໂດຍຜ່ານການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຕ່າງໆທີ່ໄດ້ຮັບການບັບປຸງ.

ໂຄງການພ່ອນໄພ ແລະ ພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ໄດ້ອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃນການຮ່ວມມື, ສ້າງຄວາມເປັນເອ ກະພາບ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ ລະຫວ່າງ ຜູ້ປະກອບການຂະໜາດນ້ອຍ, ພະນັກງານປ່າໄມ້, ເຈົ້າຂອງໂຮງເລືອຍ, ພັກຄ້າໄມ້ ແລະ ສະມາຄົມສິນເຊື້ອ ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ປະກອບການຂະໜາດນ້ອຍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ແລະ ມີຄວາມມືດຍຸ່ນຫຼາຍຂຶ້ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງສວນບູກໄມ້ສັກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ສະຫລຸບແລ້ວ, ຜົນກະທົບທີ່ໂຄງການຄາດຫວັງ ຈະເປັນລະບົບການດຳລົງຊີວິດທີ່ອີງໃສ່ປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ ແລະ ມີການແຂ່ງຂັນ. ການສ້າງ ແລະ ເພີ່ມແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບສວນບູກໄມ້ສັກ ໃຫ້ແກ່ເວທີການຕະລາດຕ່າງໆ ເປັນຍຸດທະສາດອັນພື້ນຖານ ທີ່ໂຄງການພ່ອນໄພ ຫວັງທີ່ຈະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ສຳເລັດ ໃນໄລຍະທ້າຍຂອງໂຄງການ. ຂະບວນການດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນ ໂດຍການນຳໃຊ້ວິທີການໃໝ່ ເພື່ອທີ່ຈະເພີ່ມປະສິດທິພາບໂດຍການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຊີຂະໜາດນ້ອຍ.

ກ່ອງຂໍ້ມູນ ຂອງໂຄງການພ່ອນໄພ
ໂຄງການພ່ອນໄພ ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນດ້ານການເງິນຈຳນວນສອງລ້ານຢູໂຣ ຈາກກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ຂອງປະເທດເຟີນແລນ ເພື່ອໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອຊຸມຊົນ ໃນ ສຸບປ ລາວ, ກ່ຽວກັບ ປະເທດໄທ ແລະ ຫວຽດນາມ, ໂດຍການເລືອມໂຄງເຂົ້າເຈົ້າ ເຂົ້າກັບຕະລາດທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແລະ ຕະລາດໃໝ່ເຊັ່ນ: ການບໍລິການລະບົບນິເວດ, ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອເຂົ້າເຈົ້າ ໃຫ້ໄດ້ຮັບປະໂຫຍດສູງສຸດ ຈາກການນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ. ໃນນັ້ນ ດຽງການຂອງໂຄງການພ່ອນໄພ ແມ່ນຜະລິດຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ສຳຄັນກັບຊຸມຊົນ ເພື່ອບັບປຸງການເຂົ້າເຖິງການຕະລາດ ແລະ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມໝັ້ນຄົງໃນການດຳລົງຊີວິດ ເມື່ອນຳໃຊ້ປ່າໄມ້ແບບຍືນຍົງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ. ຊອກຮູ້ເພີ່ມໄດ້ທີ່:
<http://www.recoftc.org/site/resources/ForInfo/>

About RECOFTC

RECOFTC is the only international not-for-profit organization that specializes in capacity building for community forestry and devolved forest management in Asia-Pacific. Beginning as a knowledge hub in 1987, RECOFTC has actively supported the development of community forestry institutions, policies and programs in the region.

This Factsheet was published by:
RECOFTC – The Center for People and Forests
P.O. Box 1111
Kasetsart Post Office
Bangkok 10903, Thailand

Learn more about the ForInfo program on our website:
<http://www.recoftc.org/site/resources/ForInfo/>

Copyright © 2011 RECOFTC – The Center for People and Forests gives permission to make digital or hard copies of portions or all of this work for educational or non-commercial purposes without fee or prior written consent provided the copies are not made or distributed for profit or commercial advantage and that the source is fully acknowledged. Copies of this work, and translations of this work, should bear this full citation on the first page in print or the first screen in digital media. Copyrights for components of this work owned by others than RECOFTC must be honored. Abstracting with credit is permitted. To copy otherwise, to republish, to post on servers, or to redistribute to lists, requires prior specific permission. Send written requests for republication to RECOFTC – The Center for People and Forests, P.O. Box 1111, Kasetsart Post Office, Bangkok 10903, Thailand. Please email your queries to forinfo@recoftc.org.

Disclaimer: The views expressed in this document do not necessarily reflect those of RECOFTC – The Center for People and Forests and The Ministry of Foreign Affairs of Finland. We disclaim any errors or omissions in the translation of this document from the original version in English into other languages.